

у реальних життєвих ситуаціях на основі регулярного оновлення знань про зміни у законодавстві та правових нормах, що дозволяє фахівцям залишатися компетентними та актуальними на ринку праці. Завдяки такому підходу майбутні психологи здатні не лише виконувати свої професійні обов'язки з високою якістю, а й ефективно забезпечувати законні інтереси та права громадян, з якими вони працюють.

Ключові слова: право, правова компетентність, правова культура, психолог, професійна підготовка, етичні норми.

УДК 378.147:004.77:613.7:796

**USE OF DIGITAL PLATFORMS FOR THE FORMATION OF
HEALTH-PRESERVING COMPETENCIES AMONG STUDENTS
MAJORING IN PHYSICAL CULTURE AND SPORTS**

**ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ПЛАТФОРМ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ
ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ
СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І СПОРТ»**

Яна Топольник

доктор педагогічних наук, професор,
E-mail: yannetkatop@gmail.com
ORCID 0000-0001-7885-9454
ДВНЗ «Донбаський державний
педагогічний університет», Україна

Yana Topolnyk

D.Sc. in Pedagogy, Professor,
E-mail: yannetkatop@gmail.com
ORCID 0000-0001-7885-9454
SHEI "Donbas State Pedagogical
University", Ukraine

ABSTRACT

The article addresses the problem of forming health-preserving competencies of students majoring in Physical Culture and Sports through the use of digital educational platforms. The relevance of the study is determined by the transformation of higher education under conditions of digitalization, the need to modernize professional training of future specialists in physical culture and sports, and the growing role of information and communication technologies in maintaining and strengthening human health. It is emphasized that a modern physical and sports education specialist must not only possess traditional methods of organizing motor activity, but also be able to use digital tools for monitoring physical condition, planning training loads, promoting a healthy lifestyle, and organizing safe educational environments.

The purpose of the article is to theoretically substantiate and characterize the didactic potential of digital platforms in the formation of health-preserving competencies of students of Physical Culture and Sports to determine the pedagogical conditions for the effective integration of such platforms into the educational process. The concept and structure of health-preserving competence are clarified, including motivational-value, cognitive, operational-activity and reflexive components. The

possibilities of using learning management systems, fitness applications, online monitoring services, video platforms and digital simulators in professional training are analyzed.

It is proved that digital platforms contribute to the personalization of physical activity, increase students' motivation for health-preserving activities, ensure feedback, self-control and reflection, and expand opportunities for independent work. Pedagogical conditions for effectiveness are identified: digital literacy of teachers and students, methodological support, integration of digital tools with practical classes, and orientation toward safe and conscious use of technologies. Prospects for further research are related to experimental verification of the effectiveness of specific digital tools in the professional training of future physical culture and sports specialists.

Key words: *digital platforms, health-preserving competence, Physical Culture and Sports students, higher education, digitalization, healthy lifestyle.*

Актуальність теми. Сучасний етап розвитку вищої освіти характеризується активною цифровізацією освітнього простору, що зумовлює переосмислення змісту, форм і методів професійної підготовки фахівців різних галузей, зокрема спеціальності «Фізична культура і спорт». Поряд із традиційними завданнями фізичного виховання дедалі більшої ваги набуває проблема формування здоров'язбережувальних компетентностей майбутніх фахівців, здатних не лише підтримувати власне здоров'я, а й професійно організовувати здоров'язбережувальну діяльність різних груп населення.

У контексті зростання гіподинамії, психоемоційних навантажень, поширення хронічних захворювань та наслідків дистанційного способу життя актуалізується потреба у фахівцях, які володіють сучасними цифровими інструментами моніторингу фізичного стану, планування рухової активності та популяризації здорового способу життя. Саме цифрові платформи створюють нові можливості для інтеграції освітнього процесу й реальної практики здоров'язбереження, індивідуалізації фізичних навантажень та підвищення усвідомленості здобувачів щодо власного здоров'я.

Отже, використання цифрових платформ у підготовці майбутніх фахівців спеціальності «Фізична культура і спорт» постає як важливий чинник модернізації професійної освіти та ефективного формування їхніх здоров'язбережувальних компетентностей.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблема формування здоров'язбережувальної компетентності майбутніх фахівців у галузі фізичної культури і спорту посідає вагоме місце у сучасних педагогічних дослідженнях. Науковці розглядають її як інтегративну характеристику особистості, що поєднує ціннісні орієнтації, знання, практичні вміння та готовність до реалізації здоров'язбережувальної діяльності в освітньому середовищі (О. Антонова, Н. Башавець, Т. Бойченко, Н. Поліщук та ін.). Дослідники наголошують на тому, що здоров'я виступає не лише медико-біологічною, а й педагогічною категорією, яка потребує цілеспрямованого формування в процесі професійної підготовки. У працях, присвячених підготовці майбутніх учителів фізичної культури,

підкреслюється значущість оздоровчої складової їхньої професійної діяльності, необхідність володіння превентивними технологіями, методами мотивації до здорового способу життя, організації безпечної рухової діяльності (С. Бабюк, Д. Гарбар, А. Гакман, А. Проценко та ін.).

Окремий напрям досліджень пов'язаний з обґрунтуванням змісту й структури здоров'язбережувальної компетентності та умов її формування у процесі фахової підготовки. У наукових розвідках висвітлюються питання створення здоров'язбережувального освітнього середовища, інтеграції оздоровчих технологій у навчальні дисципліни, розвитку відповідального ставлення майбутніх фахівців до власного здоров'я й здоров'я вихованців (Н. Башавець, М. Лук'янченко, Т. Шаповалова та ін.). Водночас аналіз науково-методичних джерел свідчить, що, попри наявність значної кількості праць, здоров'язбережувальна складова професійної підготовки нерідко розглядається фрагментарно, без урахування новітніх можливостей цифрового освітнього середовища, що обмежує потенціал сучасних підходів до підготовки фахівців.

У контексті цифровізації освіти зростає кількість досліджень, присвячених використанню цифрових платформ у закладах вищої освіти як засобу підвищення якості професійної підготовки. Науковці аналізують їхній потенціал для організації інтерактивного навчання, розвитку професійних компетентностей, формування медіа- та цифрової грамотності здобувачів освіти (М. Аверкіна, А. Геревенко, Л. Ібрагімова, Т. Ільїна, Ю. Лихошерстова, Н. Родінова, І. Толмачова та ін.).

Проте питання цілеспрямованого використання цифрових платформ саме як інструменту формування здоров'язбережувальних компетентностей здобувачів спеціальності «Фізична культура і спорт» залишається недостатньо розробленим. Це зумовлює необхідність комплексного дослідження дидактичного потенціалу цифрових платформ у поєднанні з оздоровчою спрямованістю професійної підготовки майбутніх фахівців.

Формулювання цілей (мета) статті, постановка завдання. Метою статті є теоретичне обґрунтування можливості використання цифрових платформ у формуванні здоров'язбережувальних компетентностей здобувачів спеціальності «Фізична культура і спорт» та визначення педагогічних умов ефективної інтеграції цих платформ у освітній процес ЗВО.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Здоров'язбережувальна компетентність здобувача спеціальності «Фізична культура і спорт» трактується як інтегративна особистісно-професійна якість, що відображає готовність і здатність майбутнього фахівця здійснювати свідому, науково обґрунтовану діяльність, спрямовану на збереження, зміцнення та відновлення здоров'я – власного й інших осіб під час професійної діяльності. Її сутність полягає не лише у володінні окремими знаннями чи вміннями, а у сформованій системі цінностей, установок, досвіду практичної діяльності та рефлексивного ставлення до здоров'я як до базової життєвої і професійної цінності.

Для майбутнього фахівця з фізичної культури і спорту ця компетентність

має подвійний характер: з одного боку, вона визначає особисту культуру здоров'я здобувача, його спосіб життя та відповідальність за власний фізичний стан; з іншого – виступає складником професійної компетентності, оскільки передбачає здатність організовувати безпечну рухову діяльність, здійснювати профілактику травматизму, перевантажень, функціональних порушень, а також формувати здоров'язбережувальне середовище в освітніх і спортивних колективах.

Структура здоров'язбережувальної компетентності є багатокомпонентною і охоплює взаємопов'язані елементи.

Мотиваційно-ціннісний компонент відображає систему ціннісних орієнтацій, потреб і мотивів, що визначають ставлення особистості до здоров'я. Йдеться про усвідомлення здоров'я як ключової умови професійної самореалізації та довготривалої активності, формування внутрішньої установки на здоровий спосіб життя, відповідальність за фізичний і психоемоційний стан. Для здобувачів спеціальності «Фізична культура і спорт» цей компонент виявляється у стійкій мотивації до рухової активності, дотриманні режиму праці та відпочинку, негативному ставленні до шкідливих звичок, прагненні популяризувати здоров'язбережувальні ідеї у професійному середовищі. Саме мотиваційно-ціннісна сфера забезпечує внутрішню готовність до практичної реалізації здоров'язбережувальних дій.

Когнітивний компонент охоплює систему теоретичних знань, необхідних для науково обґрунтованої організації здоров'язбережувальної діяльності. Він включає знання з анатомії та фізіології людини, вікових особливостей розвитку, основ гігієни, раціонального харчування, фізіології рухової активності, методів профілактики захворювань, перевтоми та травматизму, правил безпеки під час занять фізичними вправами. Важливою складовою цього компонента є також розуміння впливу цифрових технологій на здоров'я, принципів самоконтролю фізичного стану та інтерпретації відповідних показників. Наявність системних знань забезпечує свідомий характер професійних дій і попереджає використання неадекватних чи небезпечних методик.

Операційно-діяльнісний компонент відображає практичну готовність здобувача реалізовувати здоров'язбережувальні знання в конкретних умовах. Він передбачає сформованість умінь планувати та дозувати фізичні навантаження з урахуванням індивідуальних особливостей, рівня підготовленості та стану здоров'я; добирати адекватні засоби і форми рухової активності; застосовувати методи самоконтролю (вимірювання частоти серцевих скорочень, оцінювання самопочуття, аналіз фізичної працездатності); організовувати безпечне освітнє середовище. Для майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту цей компонент є ключовим, оскільки саме через діяльність реалізується їхня професійна функція – забезпечення фізичного розвитку та здоров'я інших.

Рефлексивний компонент забезпечує здатність особистості до самоаналізу, самоконтролю та корекції власної поведінки у сфері здоров'язбереження. Він пов'язаний з умінням оцінювати власний фізичний стан, рівень рухової активності, ефективність застосованих оздоровчих заходів,

виявляти помилки й ризики, приймати обґрунтовані рішення щодо зміни режиму чи навантажень. Рефлексія сприяє усвідомленню причинно-наслідкових зв'язків між способом життя та станом здоров'я, формує відповідальне ставлення до професійної діяльності й безпеки учасників освітнього процесу.

Зазначені компоненти перебувають у тісній взаємодії: мотивація стимулює засвоєння знань, знання забезпечують якість діяльності, а рефлексія сприяє її вдосконаленню. Така цілісна структура дозволяє розглядати здоров'язбережувальну компетентність як динамічну систему, що формується в процесі професійної підготовки та подальшої практичної діяльності майбутнього фахівця з фізичної культури і спорту.

Цифрові платформи в умовах модернізації вищої освіти виступають не лише технічним засобом підтримки навчання, а повноцінним дидактичним інструментом формування здоров'язбережувальних компетентностей здобувачів спеціальності «Фізична культура і спорт». Їхній потенціал полягає у поєднанні інформаційної, організаційної, комунікаційної та аналітичної функцій, що забезпечує цілісний вплив на мотиваційно-ціннісний, когнітивний, операційно-діяльнісний і рефлексивний компоненти компетентності. З огляду на функціональне призначення доцільно виокремити кілька груп цифрових платформ:

1. *Освітні платформи та системи управління навчанням (LMS).* Платформи типу Moodle, Google Classroom та інші системи дистанційного навчання створюють цифрове освітнє середовище, у межах якого реалізується систематичне засвоєння теоретичних знань здоров'язбережувального спрямування. Вони дозволяють структурувати навчальний контент з дисциплін «Теорія і методика фізичного виховання», «Основи здоров'я», «Фітнес-технології», «Безпека життєдіяльності», поєднуючи текстові матеріали, мультимедійні презентації, відеолекції, інтерактивні модулі та тестові завдання.

Дидактична цінність LMS полягає у можливості реалізації принципів системності, доступності, наочності та індивідуалізації навчання. Здобувачі отримують змогу працювати з матеріалом у зручному темпі, повертатися до складних тем, виконувати самоконтроль за допомогою тестування. Це сприяє формуванню когнітивного компонента здоров'язбережувальної компетентності, оскільки знання набувають системного, усвідомленого характеру. Водночас організація самостійної роботи через LMS розвиває навички самодисципліни, планування навчальної діяльності, що опосередковано впливає і на відповідальне ставлення до власного здоров'я.

2. *Фітнес-додатки та сервіси моніторингу фізичної активності.* Мобільні застосунки та цифрові сервіси, призначені для відстеження фізіологічних показників (кількість кроків, частота серцевих скорочень, рівень фізичної активності, витрати енергії, тривалість і якість сну), є важливим інструментом перенесення теоретичних знань у площину особистого досвіду здобувача. Завдяки цим засобам майбутні фахівці навчаються здійснювати регулярний самоконтроль фізичного стану, аналізувати динаміку показників, співвідносити їх із режимом рухової активності та самопочуттям.

Інтеграція даних моніторингу в освітній процес (ведення щоденників

рухової активності, підготовка аналітичних звітів, виконання індивідуальних завдань із планування навантажень) забезпечує формування операційно-діяльнісного компонента, оскільки здобувачі практично опановують навички дозування навантажень, корекції тренувальних програм. Одночасно розвивається рефлексивний компонент – здатність оцінювати власний стан, робити висновки та змінювати поведінкові стратегії відповідно до отриманих даних.

3. *Відеоплатформи та цифрові тренувальні ресурси.* Використання відеоплатформ, онлайн-курсів і цифрових тренувальних бібліотек значно розширює можливості формування практичних умінь. Демонстрація правильної техніки виконання вправ, варіантів модифікації навантажень, методики розминки та відновлення дозволяє забезпечити візуальну підтримку навчання, що особливо важливо у підготовці фахівців з фізичної культури і спорту.

Через аналіз відеоматеріалів здобувачі навчаються розпізнавати типові помилки, оцінювати ризики травмування, добирати безпечні комплекси вправ для осіб різного віку та рівня підготовленості. Така діяльність сприяє розвитку когнітивного (розуміння біомеханіки рухів, правил безпеки) і операційно-діяльнісного компонентів (уміння правильно організовувати рухову діяльність). Додатково формується критичне ставлення до інформації цифрового середовища, що є важливою складовою професійної відповідальності.

4. *Платформи для комунікації та підтримки здорового способу життя.* Цифрові засоби комунікації (онлайн-спільноти, тематичні форуми, групові чати, освітні соціальні мережі) виконують важливу соціалізувальну та мотиваційну функцію. Вони створюють простір для обміну досвідом, обговорення проблем здоров'я, спільного планування рухової активності, взаємної підтримки та заохочення.

Залучення здобувачів до таких форм взаємодії позитивно впливає на мотиваційно-ціннісний компонент компетентності, оскільки здоров'язбереження набуває соціальної значущості, підкріплюється груповими нормами та позитивним досвідом однолітків. Водночас формується відповідальне ставлення до інформації про здоров'я, навички етичної комунікації в цифровому середовищі.

У цілому використання цифрових платформ забезпечує персоналізацію фізичних навантажень і освітнього процесу, оскільки здобувачі можуть орієнтуватися на індивідуальні показники, стан здоров'я, рівень підготовленості та власні освітні потреби. Крім того, цифрові інструменти підсилюють зворотний зв'язок між викладачем і здобувачем, забезпечують оперативний контроль, аналіз результатів і корекцію освітньої та оздоровчої діяльності, що робить процес формування здоров'язбережувальних компетентностей більш усвідомленим, керованим і результативним.

Ефективність використання цифрових платформ у процесі формування здоров'язбережувальних компетентностей здобувачів спеціальності «Фізична культура і спорт» зумовлюється не лише наявністю відповідних технічних засобів, а передусім дотриманням комплексу педагогічних умов, що забезпечують їхнє доцільне, безпечне й методично обґрунтоване впровадження в освітній процес. Такі умови визначають характер взаємодії учасників навчання,

---

зміст і способи використання цифрових ресурсів, а також спрямованість освітньої діяльності на збереження здоров'я.

Формування цифрової грамотності викладачів і здобувачів є базовою передумовою ефективного використання цифрових платформ. Цифрова грамотність у цьому контексті охоплює не лише технічні вміння користуватися програмами чи сервісами, а й здатність критично сприймати цифрову інформацію, розуміти принципи функціонування цифрових інструментів, дотримуватися правил кібербезпеки та захисту персональних даних. Для викладача це означає готовність інтегрувати цифрові ресурси в освітній процес, добирати адекватні інструменти відповідно до освітніх цілей, здійснювати цифровий моніторинг навчальних досягнень і фізичного стану здобувачів. Для майбутніх фахівців цифрова грамотність пов'язана з умінням використовувати платформи для самонавчання, самоконтролю фізичної активності, аналізу власних показників здоров'я. Недостатній рівень цифрової компетентності призводить до формального або неефективного використання технологій.

Методичне забезпечення використання платформ у межах конкретних дисциплін передбачає розроблення чітких алгоритмів, рекомендацій і дидактичних матеріалів, що регламентують застосування цифрових ресурсів. Йдеться про інтеграцію цифрових завдань у робочі програми дисциплін, визначення місця онлайн-активностей у структурі заняття, розроблення критеріїв оцінювання результатів роботи з цифровими даними (наприклад, аналіз показників фізичної активності, електронні щоденники самоконтролю). Методично необґрунтоване використання платформ зводить їхню роль до допоміжного інструмента, тоді як системний підхід дозволяє перетворити їх на засіб формування конкретних компонентів здоров'язбережувальної компетентності.

Поєднання цифрових інструментів із практичними заняттями забезпечує цілісність професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту. Оскільки ця спеціальність має виражений практико-орієнтований характер, цифрові платформи не повинні замінювати рухову активність, а мають доповнювати її. Наприклад, результати моніторингу фізичних показників можуть аналізуватися під час практичних занять; відеозаписи виконання вправ – використовуватися для розбору техніки; онлайн-завдання – готувати здобувачів до практичної роботи. Така інтеграція сприяє перенесенню теоретичних знань у практичну площину та формуванню стійких професійних умінь.

Орієнтація на безпечне та етичне використання цифрових технологій є особливо важливою у контексті здоров'язбереження. Йдеться про дотримання санітарно-гігієнічних норм роботи з цифровими пристроями (режим праці та відпочинку, профілактика зорового та психоемоційного перевантаження), а також про захист персональних даних, зокрема інформації про стан здоров'я. Важливим є формування у здобувачів відповідального ставлення до поширення медичної чи фізіологічної інформації, недопущення порушення конфіденційності, дотримання етичних норм цифрової комунікації. Таким чином цифрові технології не лише підтримують здоров'я, а й не створюють додаткових ризиків.

Розвиток критичного мислення щодо інформації про здоров'я в

цифровому середовищі зумовлений великою кількістю неперевіраних або псевдонаукових матеріалів у мережі. Майбутні фахівці з фізичної культури і спорту повинні вміти оцінювати достовірність джерел, відрізнити науково обґрунтовані рекомендації від комерційних чи маніпулятивних порад, аналізувати ризики застосування тих чи інших методик. Формування таких умінь запобігає поширенню хибної інформації у професійному середовищі та підвищує якість здоров'язбережувальної діяльності.

У сукупності зазначені педагогічні умови забезпечують перехід від епізодичного використання цифрових ресурсів до системної, педагогічно доцільної інтеграції цифрових платформ у процес професійної підготовки, що істотно підвищує результативність формування здоров'язбережувальних компетентностей здобувачів.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямку. У результаті теоретичного аналізу проблеми встановлено, що цифрові платформи є важливим ресурсом модернізації професійної підготовки здобувачів спеціальності «Фізична культура і спорт» та мають значний педагогічний потенціал у формуванні їхніх здоров'язбережувальних компетентностей. Їхнє використання забезпечує розширення освітнього простору, поєднання інформаційних, аналітичних і комунікаційних можливостей цифрового середовища з практикою рухової діяльності, що відповідає сучасним тенденціям цифровізації освіти та суспільства загалом.

З'ясовано, що впровадження цифрових платформ позитивно впливає на всі структурні компоненти здоров'язбережувальної компетентності. На мотиваційно-ціннісному рівні вони сприяють підвищенню зацікавленості здобувачів у власному фізичному розвитку, формують відповідальне ставлення до здоров'я, підтримують стійку мотивацію до регулярної рухової активності через елементи зворотного зв'язку, візуалізацію результатів та соціальну взаємодію. На когнітивному рівні цифрові ресурси забезпечують доступ до різноманітного науково обґрунтованого контенту, сприяють систематизації знань про фізіологічні основи рухової діяльності, профілактику захворювань і безпеку занять фізичними вправами.

На операційно-діяльнісному рівні цифрові платформи дозволяють формувати практичні вміння самоконтролю фізичного стану, планування й корекції навантажень, добору адекватних засобів рухової активності з урахуванням індивідуальних показників. Водночас вони створюють умови для розвитку рефлексивних умінь – аналізу динаміки власних результатів, оцінювання ефективності застосованих оздоровчих заходів, усвідомлення причинно-наслідкових зв'язків між способом життя та станом здоров'я. Отже, цифрові інструменти забезпечують інтеграцію теоретичних знань із практичним досвідом, сприяють персоналізації рухової активності та формуванню усвідомленої здоров'язбережувальної поведінки.

Установлено, що результативність використання цифрових платформ зумовлюється дотриманням комплексу педагогічних умов, зокрема цілеспрямованою методичною роботою викладачів, інтеграцією цифрових і

традиційних форм навчання, формуванням цифрової культури та відповідального ставлення до використання технологій. Лише за умови педагогічно виваженого поєднання онлайн-ресурсів із практичними заняттями фізичною культурою і спортом цифрові платформи виступають засобом підтримки, а не заміщення рухової активності, що є принципово важливим у контексті здоров'язбереження.

Перспективи подальших наукових розвідок убачаємо в кількох напрямках. По-перше, актуальною є експериментальна перевірка ефективності використання конкретних цифрових платформ, мобільних застосунків і сервісів моніторингу фізичної активності в системі професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту. По-друге, потребує розроблення й апробації модель змішаного навчання здоров'язбережувального спрямування, що поєднує аудиторну, практичну й цифрову діяльність здобувачів. По-третє, перспективним є дослідження впливу цифрових технологій на мотиваційну сферу здобувачів, формування їхньої цифрової гігієни та профілактику можливих ризиків для здоров'я, пов'язаних із надмірним використанням цифрових пристроїв.

Комплексне розв'язання цих завдань сприятиме підвищенню якості професійної підготовки фахівців з фізичної культури і спорту та зміцненню здоров'язбережувальної спрямованості освітнього процесу у закладах вищої освіти.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

Гарбар, Д. (2025). Обґрунтування програми формування здоров'язберігаючої компетентності майбутніх вчителів фізичної культури у процесі фахової підготовки. *Physical culture and sport: scientific perspective*, 1(1), 107-113. Вилучено з [https://doi.org/10.31891/pcs.2025.1\(1\).14](https://doi.org/10.31891/pcs.2025.1(1).14)

Товстоп'ятко, Ф.Ф., Тищенко, В.О., Орлов, А.А., & Дядечко, І.Є. (2025). Wellness-філософія як стратегія формування здоров'язбережувальних компетентностей у здобувачів вищої освіти. *Фізичне виховання та спорт*, (1), 171-177. Вилучено з <https://doi.org/10.26661/2663-5925-2025-1-22>

Aydınlar, A., Mavi, A., Kütükçü, E. et al. (2024). Awareness and level of digital literacy among students receiving health-based education. *BMC Med Educ*, 24(38). Retrieved from <https://doi.org/10.1186/s12909-024-05025-w>

Knoke, C., Woll, A. & Wagner, I. (2024). Health promotion in physical education through digital media: a systematic literature review. *Ger J Exerc Sport Res*, 54, 276-290. Retrieved from <https://doi.org/10.1007/s12662-023-00932-4>

Muh Ilham Aksir. (2025). Utilizing Digital Technology in Physical Education: A Review of the Latest Methods and Platforms. *Journal Physical Health Recreation (JPHR)*, 6(1), 183-193. Retrieved from <https://doi.org/10.55081/jphr.v6i1.5231>

Saiz-González, P., Sierra-Díaz, J., Iglesias, D. et al. (2025). Exploring physical education teachers' willingness and barriers to integrating digital technology in their lessons. *Educ Inf Technol*, 30, 5965-5987. Retrieved from <https://doi.org/10.1007/s10639-024-13060-9>

REFERENCES

Harbar, D. (2025). Obgruntuvannya prohramy formuvannya zdorov'yazberihayuchoyi kompetentnosti maybutnikh vchyteliv fizychnoyi kul'tury u protsesi fakhovoyi pidhotovky [Justification of the program for developing health-preserving competence in future physical education teachers during their professional training]. *Physical culture and sport: scientific perspective*, 1(1), 107-113. Retrieved from [https://doi.org/10.31891/pcs.2025.1\(1\).14](https://doi.org/10.31891/pcs.2025.1(1).14) [in Ukrainian].

Tovstop'yatko, F.F., Tyshchenko, V.O., Orlov, A.A., & Dyadachko, I.Ye. (2025). Wellness-filosofiya yak stratchiya formuvannya zdorov'yazberezhuval'nykh kompetentnostey u здобувачів вищої освіти [Wellness philosophy as a strategy for developing health-preserving competencies in higher education students]. *Fizychnye vykhovannya ta sport*, (1), 171-177. Retrieved from <https://doi.org/10.26661/2663-5925-2025-1-22> [in Ukrainian].

Aydinlar, A., Mavi, A., Kütükçü, E. et al. (2024). Awareness and level of digital literacy among students receiving health-based education. *BMC Med Educ*, 24(38). Retrieved from <https://doi.org/10.1186/s12909-024-05025-w>

Knoke, C., Woll, A. & Wagner, I. (2024). Health promotion in physical education through digital media: a systematic literature review. *Ger J Exerc Sport Res*, 54, 276-290. Retrieved from <https://doi.org/10.1007/s12662-023-00932-4>

Muh Ilham Aksir. (2025). Utilizing Digital Technology in Physical Education: A Review of the Latest Methods and Platforms. *Journal Physical Health Recreation (JPHR)*, 6(1), 183-193. Retrieved from <https://doi.org/10.55081/jphr.v6i1.5231>

Saiz-González, P., Sierra-Díaz, J., Iglesias, D. et al. (2025). Exploring physical education teachers' willingness and barriers to integrating digital technology in their lessons. *Educ Inf Technol*, 30, 5965-5987. Retrieved from <https://doi.org/10.1007/s10639-024-13060-9>

АНОТАЦІЯ

У статті розглянуто проблему формування здоров'язбережувальних компетентностей здобувачів спеціальності «Фізична культура і спорт» засобами цифрових освітніх платформ. Актуальність дослідження зумовлена трансформацією вищої освіти в умовах цифровізації, необхідністю модернізації професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту та зростанням ролі інформаційно-комунікаційних технологій у збереженні й зміцненні здоров'я людини. Наголошено, що сучасний фахівець з фізичної культури і спорту повинен володіти не лише традиційними методами організації рухової діяльності, а й умінням використовувати цифрові інструменти для моніторингу фізичного стану, планування тренувальних навантажень, популяризації здорового способу життя та створення безпечного освітнього середовища.

Метою статті є теоретичне обґрунтування та характеристика дидактичного потенціалу цифрових платформ у формуванні здоров'язбережувальних компетентностей здобувачів і визначення педагогічних умов ефективної інтеграції таких платформ в освітній процес. Уточнено

сутність і структуру здоров'язберезувальної компетентності, яка включає мотиваційно-ціннісний, когнітивний, операційно-діяльнісний і рефлексивний компоненти. Проаналізовано можливості використання систем управління навчанням, фітнес-застосунків, онлайн-сервісів моніторингу, відеоплатформ і цифрових тренувальних ресурсів у професійній підготовці.

Доведено, що цифрові платформи сприяють персоналізації рухової активності, підвищенню мотивації здобувачів до здоров'язберезувальної діяльності, забезпечують зворотний зв'язок, самоконтроль і рефлексію, розширюють можливості самостійної роботи. Визначено педагогічні умови ефективності: цифрова грамотність учасників освітнього процесу, методичне забезпечення, поєднання цифрових засобів із практичними заняттями, орієнтація на безпечно й усвідомлене використання технологій. Перспективи подальших досліджень пов'язані з експериментальною перевіркою ефективності конкретних цифрових інструментів у професійній підготовці майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту.

***Ключові слова:** цифрові платформи, здоров'язберезувальна компетентність, здобувачі спеціальності «Фізична культура і спорт», вища освіта, цифровізація, здоровий спосіб життя.*

УДК 378.147:005.9-051-026.15

CREATIVITY AS A KEY COMPETENCE OF FUTURE MANAGERS

КРЕАТИВНІСТЬ ЯК КЛЮЧОВА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ

Ганна Попова

кандидат педагогічних наук, доцент,
E-mail: annapopova7146@gmail.com
ORCID 0000-0002-8286-9134
ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет», Україна

Hanna Popova

Ph. Din Pedagogy, Associate Professor,
E-mail: annapopova7146@gmail.com
ORCID 0000-0002-8286-9134
SHEI "Donbas State Pedagogical University", Ukraine

Марина Артюхіна

кандидат економічних наук, доцент,
E-mail: artyhina16@gmail.com
ORCID 0000-0003-1844-0138
ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет», Україна

Maryna Artiukhina

Ph. Din Economics, Associate Professor,
E-mail: artyhina16@gmail.com
ORCID 0000-0003-1844-0138
SHEI "Donbas State Pedagogical University", Ukraine

В'ячеслав Хашабаєв

здобувач 2 курсу третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти освітньої програми

Viacheslav Khashabaiev

getter of the 2st year of the third (educational and scientific) level of higher education of the educational program